

Projekt

z dnia 26 maja 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MIEDŹNA**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Miedźna

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662), art. 229 pkt 3, art. 237 §3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

Rada Gminy Miedźna uchwała

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę Mieszkańca z dnia 15 maja 2026 r. na działalność Wójta Gminy Miedźna w zakresie sposobu rozpatrzenia pisma dotyczącego uciążliwości związanych z funkcjonowaniem gminnej oczyszczalni ścieków.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Gminy Miedźna do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 15.05.2026 r. do Rady Gminy wpłynęła skarga mieszkańca na działalność Wójta Gminy w zakresie sposobu rozpatrzenia pisma dotyczącego uciążliwości zapachowych związanych z funkcjonowaniem gminnej oczyszczalni ścieków.

Rada Gminy, zgodnie z § 46 Statutu Gminy przekazała skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy celem jej rozpatrzenia oraz wypracowania opinii stanowiącej podstawę przygotowania projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi.

Komisja na posiedzeniu w dniu 21 maja 2026 r. przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, wysłuchała wyjaśnień Wójta Gminy i zapoznała się z całością zgromadzonej dokumentacji, w tym: pismem mieszkańca z dnia 14.04.2026 r. i odpowiedzią udzieloną przez Wójta Gminy,

W toku postępowania ustalono, że mieszkaniec skierował do gminy pismo dotyczące występowania uciążliwości zapachowych pochodzących z gminnej oczyszczalni ścieków, wskazując jednocześnie prośbę o przekazanie sprawy do ministerstwa.

Po dokonaniu analizy pisma Wójt Gminy uznał, iż minister nie jest organem właściwym do rozpatrywania spraw związanych z bieżącym funkcjonowaniem gminnej oczyszczalni ścieków oraz lokalnymi uciążliwościami związanymi z jej eksploatacją. W związku z powyższym sprawa została rozpatrzona przez Gminę we własnym zakresie jako organ właściwy do podejmowania działań dotyczących gminnej infrastruktury komunalnej.

Komisja stwierdziła, że odpowiedź Wójta Gminy wskazywała obszernie stanowisko Gminy oraz informacje dotyczące sposobu rozpatrzenia zgłoszenia. Z odpowiedzi wynika, że w całym okresie eksploatacji oczyszczalni ścieków prowadzone są systematyczne działania związane z zapewnieniem jej prawidłowego funkcjonowania, obejmujące w szczególności bieżącą obsługę, konserwację oraz stały monitoring procesów technologicznych. Usuwanie osadów ściekowych realizowane jest regularnie, zgodnie z przyjętym harmonogramem, nie rzadziej niż raz w roku, w okresie zimowym. W roku 2026 z terenu oczyszczalni wywieziono łącznie 1000 m³ osadów ściekowych, co znajduje potwierdzenie w prowadzonej dokumentacji ewidencyjnej. Przedmiotowy obiekt podlega bieżącym kontrolom właściwych organów oraz stałemu nadzorowi eksploatacyjnemu. Dotychczas przeprowadzone kontrole nie wykazały nieprawidłowości w zakresie jego funkcjonowania.

W odniesieniu do zgłoszonych uwag dotyczących uciążliwości zapachowych Wójt Gminy wskazał, że podejmowane są działania mające na celu ich ograniczenie, a w miarę możliwości – ich eliminację. Podkreślono że oczyszczalnia została wybudowana wiele lat temu i funkcjonuje w ramach istniejącej infrastruktury technicznej. Jednocześnie, w związku ze zmieniającymi się standardami ochrony środowiska oraz oczekiwaniami społecznymi, podejmowane są działania zmierzające do usprawnienia jej pracy oraz ograniczenia oddziaływania na otoczenie. Sytuacja jest na bieżąco monitorowana, a podejmowane działania techniczne i organizacyjne ukierunkowane są na minimalizowanie negatywnego oddziaływania. Każde zgłoszenie w tym zakresie podlega indywidualnej analizie, a w przypadku potwierdzenia jego zasadności wdrażane są stosowne działania korygujące.

Z tak ustalonego stanu faktycznego wynika, że po wpłynięciu pisma mieszkańca Wójt Gminy podjął czynności zmierzające do ustalenia właściwości miejscowej i rzeczowej, przedmiotu i zakresu zgłoszenia, jego merytorycznego rozpoznania, dokonał analizy przedstawionych okoliczności oraz działając w ramach przysługujących mu kompetencji, udzielił wnioskodawcy odpowiedzi. Tym samym nie sposób przyjąć, aby w sprawie doszło do beczynności organu, skoro sprawa została rozpoznana i zakończona poprzez zajęcie stanowiska przez organ właściwy.

Kluczowe znaczenie dla oceny zasadności skargi ma przy tym kwestia właściwości organu. Zgodnie z art. 19 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są z urzędu badać swoją właściwość rzeczową i miejscową. Zwrócił na to uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 maja 1991 r. (sygn. akt II ARN 17/91) stwierdzając, że „z zasady przestrzegania przez organ administracyjny właściwości z urzędu wynika obowiązek skrupulatnego badania właściwości przez organ w każdym stadium postępowania”. Organ administracji jest zatem zobowiązany badać swoją właściwość przed podjęciem pierwszej czynności w sprawie niezależnie od trybu, w jakim została zainicjowana czy z urzędu czy na wniosek uprawnionego podmiotu. Natomiast w myśl art. 65 § 1 k.p.a. przekazanie sprawy innemu organowi następuje wyłącznie

w przypadku stwierdzenia własnej niewłaściwości. Ocena ta ma charakter autonomiczny i należy wyłącznie do organu rozpoznającego sprawę.

Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza, aby w niniejszej sprawie doszło do tego rodzaju naruszeń. Nie budzi wątpliwości, że sprawy związane z funkcjonowaniem gminnej infrastruktury komunalnej, w tym oczyszczalni ścieków, mieszczą się w zakresie zadań własnych gminy, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, obejmujących w szczególności sprawy wodociągów i kanalizacji oraz utrzymania urządzeń sanitarnych. W konsekwencji Wójt Gminy zasadnie uznał się za organ właściwy do rozpatrzenia zgłoszenia dotyczącego uciążliwości zapachowych związanych z funkcjonowaniem oczyszczalni ścieków, gdyż dotyczyło ono bieżącej eksploatacji gminnej infrastruktury, a nie zagadnień należących do kompetencji organów administracji rządowej, w tym właściwego ministra.

Podkreślenia wymaga, iż samo wskazanie przez wnioskodawcę postulatu przekazania sprawy do ministerstwa nie wywołuje skutków prawnych w postaci obowiązku dokonania takiego przekazania. Żądanie strony w tym zakresie nie ma charakteru wiążącego dla organu administracji, który działając na podstawie i w granicach prawa, samodzielnie dokonuje oceny swojej właściwości.

Ponadto należy wyraźnie wskazać, że ministerialny program „Czyste Powietrze”, na który powołuje się wnioskodawca, skierowany jest wyłącznie do osób fizycznych będących właścicielami lub współwłaścicielami budynków mieszkalnych jednorodzinnych bądź wydzielonych w nich lokali mieszkalnych. Program ten nie obejmuje podmiotów gospodarczych ani przedsięwzięć realizowanych w ramach działalności gospodarczej, a tym samym nie znajduje zastosowania do infrastruktury komunalnej, jaką jest gminna oczyszczalnia ścieków. W konsekwencji nie istnieje podstawa prawna do angażowania organów administracji rządowej w trybie tego programu w sprawy dotyczące funkcjonowania oczyszczalni ścieków, co dodatkowo potwierdza trafność stanowiska Wójta Gminy w zakresie oceny swojej właściwości.

Tym samym również z tej perspektywy brak jest podstaw do przyjęcia, że minister właściwy pozostaje organem właściwym w sprawie, co po raz kolejny prowadzi do wniosku, iż Wójt Gminy prawidłowo rozpoznał sprawę we własnym zakresie, a zarzut beczynności pozostaje całkowicie bezzasadny.

Skoro zatem organ nie stwierdził swojej niewłaściwości, brak było podstaw prawnych do zastosowania art. 65 § 1 k.p.a. i przekazania sprawy innemu organowi. Przeciwnie, obowiązkiem Wójta było rozpoznanie sprawy we własnym zakresie, co też nastąpiło. W tym kontekście zarzut beczynności należy uznać za niezasadny.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nie stwierdziła naruszenia przepisów prawa ani zaniechania po stronie Wójta Gminy. Zgromadzony materiał potwierdza, że sprawa została poddana analizie, a wnioskodawca otrzymał w terminie odpowiedź w zakresie objętym zgłoszeniem.

Mając powyższe na uwadze, Rada Gminy Miedzna uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie

Zgodnie z przepisem art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.